

KESL RYU SHOTOKAN z.s./www.sk-kesl-ryu.cz, tel.: 777940769,
e-mail: sk-kesl_ryu@seznam.cz, kesl.karel@cabk.cz

ZPRAVODAJ KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

LEDEN-ÚNOR

1/2018

Uvnitř tohoto vydání:

Noc mistrů aneb když to nejde v ČSKe...	2
Výjimečná událost v našem SK na sklonku roku...	2
Hodnocení národa je pouze na nás...	3
Seminář pro trenéry a ostatní zájemce...	3
Zkoušky na vyšší STV nejen motivací...	4
Cesta do minulosti...	4

SEMINÁŘ S D.HAZANEM-CESTA S LOGIKOU

Pokud se počítáme mezi homo sapiens, což není vždy u všech lidí automatické :-)) a pokud se snažíme být v čemkoliv dobří, potřebujeme k tomu logické vysvětlení, abychom mohli jít stále dál a uměli překonávat případné překážky. Kdo dělá bojová umění a třeba jen na okamžik má pocit, že už vše pochopil a nepotřebuje další pomoc okolí, skončil vlastně ještě dříve, než cokoliv pochopil. Takoví lidé se vlastně celý život hledají i přes to, že můžou zastávat třeba i důležitou funkci běžného života. V bojových uměních můžeme střídat styly jak „Baťa cvičky“ může me si hrát na tvrdáky i bojovníky, ale nakonec jde vždy o to, zdali se oprostíme od vlastního ega a necháme se unášet přítomností těch, kteří jsou schopni každou návštěvu něco dát. GM Danny Hazan je tím, od kterého pokud umíme správně vnímat můžeme čerpat nejen jako ze studnice moudrosti z oblasti sebeobran, trénování a technik se zaměřením na logiku v karate i dalších bojových uměních, ale především oblasti duchovní a morální sílu opravdového bojovníka. A to je právě to, proč po važuji Dannyho za svého učitele a to i přes to, že jsem věkem o dost starší. A tak i když rozpočet na jeho seminář a návštěvu u nás nekončí plusem, není zde na místě jakkoliv přemýšlet o finanční ztrátě. Každá jeho návštěva je motivací do další práce. A to je skoro vše, co se dá říci k opět výbornému a přínosnému semináři, který byl jako vždy za-

měřen nejen na samotné techniky, ale v první řadě na základní pohybový systém sebeobran a jako vždy, na podstatu jakéhokoliv bojového umění a sebeobran, tj. ovládnutí vlastní psychiky a zvyšující adrenalin při stresových situacích koordinovat zaměřením na aerobní aktivitu. Pokud

budeme mluvit o účasti, jak již bylo řečeno, v tomto případě nejde ani tak o to, zdali bude seminář vyrovnaný a nebo v mínusu. Danny sám hovoří o tom, že i když je zdi po seminářích celého světa, k nám jezdí za svou druhou rodinou. A zde tedy děkuji všem, kteří se zúčastnili této akce, protože správná rodina se má sejit alespoň jednou za rok, zvláště když za ní někdo cestuje z takové dálky. Díky všem účastníkům jsem mohl být pyšný na to, že i když někteří nepřišli a někteří onemocněli, byla česká rodina bojovníků GM Dannyho početná. Moje díky směřují i k rodičům těch mých dětí, kteří své děti přivezli a mo-

hli si po právu říct, že ještě pravý přínos GM akcí jejich potomci nemůžou plně pochopit. Chápou smysl těchto akcí jako motivaci do další práce a slyšení nezbytných moudr pro boj. umění i z jiné pozice. Pochopitelně že čas utíká a abychom neměli jen nostalgické vzpomínky, bylo

a je dobré se střetnout a zacvičit si těmi, kteří byli prakticky u prvních setkání s Dannym a to již je 16 let! Co na závěr... Žijme tak, aby každý den byl pro nás svátkem. Tři super dny s Dannym toto životní moudro naplnilo plnou mírou a nezbyvá než doufat, že zrovna tak, jako nás potěšila jeho návštěva, potěší shihana i dárek od nás :-)).

Nejdůležitější body:

- Vážení, doba je dnes šílená a to čím dál více... plánujeme...plánujeme i když nevíme co bude zítra. Tak je to i v karate, všichni chtějí objednat a platit měsíce dopředu. Před námi je BEL OPEN Slovinsko-duben, Slovakia OPEN-Slovensko-květen, MS WUKF Skotsko-červen, Letní camp KESL RYU-červenec, Světový pohár WUKF Itálie-srpen. Všechny tyto akce potřebují plánovat z hlediska hlavně ubytování na dost dopředu. Sledujte prosím e-mail (pokud nic nedostáváte, mám pravděpodobně váš špatný), event. FB či web stránky. Většinou je nejdříve dotaz na předběžnou účast, nic se nezavazuje, ale je třeba plánovat, event. objednat ubytování. Po té následuje již objednávka závazná, kde může být při neúčasti storno. Je třeba reagovat obratem.
- Díky za pochopení.

NOC MISTRŮ ANEB KDYŽ TO NEJDE V ČSKE

Již tradiční, v pořadí 6 ročník noci mistrů, byl tentokrát v Lucerně a rozhodně co se týká pohoštění, si nemohl nikdo stěžovat. Vyhlášení nejlepších sportovců za rok 2017 ČUBU, nám opět potvrdilo, že založení ČABK bylo dobrou myšlenkou a na takovýchto akcích se můžeme spolehnout pouze na ní. Ve vyhlášení nejlepších ČSKe nám chyběla minimálně Zuzka Augustinová, jako mistryně ČR ženy i U21, ale politika vládne všude a tak spíše raďeji k pozitivním věcem. Za Čes-

nka Vašíčková, mistryně Evropy 2017 WUKF, Martin Sláma vice-mistr Evropy 2017 a J. Le mistr Evropy z Neratovic. Další želízko v ohni měla ČABK a sice Eriku Hubkovou na miss ČUBU. Na

BU, kumite tradičního karate i JKA bylo jako vždy jakoby z jiné ho karate, taekwondo snad raději vůbec nekomentovat, ČSKe re prezentovali v kumite jen ženy a to ještě nikoliv ty nejlepší a tak

kou asociaci budo karate byli vyhlášeni nejlepšími sportovci Ha-

konec i zde byla naše asociace díky Erice úspěšná a to titulem miss sympatie tj. největším počtem hlasů fanoušků na internetu. Následné vyhlášení „odborné“ komise miss nechávám bez komentáře i když je to jako v naší politice. Hlas lidu nic neznamená protože máme vládu a různé komise: -). Samotný další sportovní program byl hodně slabou vizitkou bojových umění v ČU-

jedinou, alespoň slabou náplastí byly dvě utkání v K1 i když... do špičky hodně daleko. Pokud zrekapituluji akci, nakonec jen díky setkání s některými trenéry, závodníky ostatních bojových umění a hlavně příjemné posezení s našimi kamarády z klubu se dala zhodnotit noc mistrů ČUBU jako víceméně vydařená: -). Ještě jednou gratulace všem vyhlášeným.

VÝJIMEČNÁ UDÁLOST NA SKLONKU ROKU V NAŠEM SK

Když rekapitulujeme minulý rok, většinou přemýšlíme co zlepšit v tom novém. Přemýšlel jsem nad zpravodajem, jak ho udělat zajímavějším, protože prakticky nikdo našich karateků čimkoliv nepřispěje. A tak mě napadlo v každém článku dát určité poselství vám, kteří jednak zpravodaj čtete a jednak věříte v určitou zkušenost pisatele, ať z hlediska stáří, dlouholeté zkušenosti trenérské a pohybu mezi stovkami různých lidí. Vždy, když je někomu udělen vyšší mistrovský stv, jak již bylo mnohokrát řečeno, je to jednak vyznamenání od někoho, koho si hluboce vážíme a je ve většině vlastností naším vzorem a jednak drobné osobní materiální potvrzení pro osobní potřebu, že se ubíráme správnou cestou. V běžném životě získáváme za dobře odvedenou práci finanční ohodnocení, dostáváme vyšší funkce, šarže či jiná vyznamenání, v bojových umění jsou to „pouze“ pásky. Jsou mezi námi i ti, kteří závidí těm, kteří mají vyšší stv, sami

se staví do role „skromných“ co se spokojí s málem, kritizují zdali ten či onen si stv zaslouží. Jsou to ti, kteří moc z bojových umění nepochopili, avšak kritikou toho, kdo stv uděluje, demonstruje kritik pouze svojí absencí účty, pokory a nepochopení cestu DO a cesty pravého bojovníka. Při příležitosti návštěvy GM Dannyho Hazana v ČR, byl členovými našeho klubu udělen vysoký technický stupeň karate a sice **6. Dan Martinovi Slámovi**. Zde krátká

zpráva Martina o své cestě karate: Rok 1990 byl rokem mého prvního vstupu do doja v Prachaticích. Posléze jako nositel šestého kyu jsem nastoupil do oddílu ke Karlu Kolerusovi a tam pokračoval až do června 1998. V listopadu 1997 jsem se zúčastnil semináře „Kata 1997“ Tento den zásadně ovlivnil můj pohled na kata, kterou jsem do té doby bral jen jako určitou nutnost ke kumite. Ten den jsem poprvé poznal mého současného shihana, GM Karla Kesla. Byl to den, který úplně změnil můj karatistický život. Hned v létě následujícího roku jsem se zúčastnil svého prvního campu Kesl Ryu v Nespících a poznal jsem tu úžasnou rodinu, kterou členové SK tvoří. Po devíti letech tažení v karate jsem úspěšně složil zkoušku na 1dan. Od října 2001, kdy jsem ukončil základní odbornou přípravu policie ČR, jsem začal jak to šlo docházet na tréninky do SK Kesl Ryu. Mým snem bylo pravidelně trénovat pod vedením člověka,

který mne doslova naučil milovat kata. Dalším zásadním zlomem byl příchod GM Danny Hazana, jehož campy a semináře jsou skutečným svátkem všech bojových umění a jsou pro mne obrovskou motivací a inspirací. Jsem hrdý na to, že mohu říci, že mám jako své učitele takové dvě osobnosti světa bojových umění! Co říct na závěr. Na každého, který jde cestou karate dále a dosáhne od mého senseie záslužné ocenění jsem hrdý. Martin může být takový i onaký, ale on má to, co chybí většině nositelů mistrovských stv a sice lojalita, obětavost, pokora i chování opravdového mistra. Věřím že ti, kteří nestihli shihanovi pogratulovat, si prostě pouze trestuhodně nevšimli a nebo ho zatím nezastihli. Pokud někteří nemají potřebu pogratulovat, nemají ani co dělat v našem doju! Jsou takoví, kteří přehlédnou i vyšší stv u trenéra, ale to jsou z mého pohledu pseudobojojnici, kteří bojují sami se sebou....

HODNOCENÍ NÁRODA JE POUZE NA NÁS

Ať chceme, nebo ne, politika se dnes týká všech, ovlivňuje rodiny, zázemí, školství, zaměstnání, bezpečnost na ulicích, prostě je všude přítomná a tak pokud tvrdíme, že nás politika nezajímá, říkáme tím, že nás nezajímá, jak budeme žít, jak se budeme učit. Pravdou je, že informace dostáváme médii účelově zkreslené podle toho, kdo je zrovna u moci, ale to bylo, je a bude. Většina normálních lidí, i když navenek dělají, že se orientují, jen tápají a snaží se dle své možnosti hodnotit, polemizovat a nakonec i volit. A tak i když čtete tyto řádky, zákonitě si řeknete no a co jako já s tím. Svým způsobem máte pravdu a běžný občan, si hlídá to svoje, mudruje že má svých starostí kopec a ti nahoře si to nějak rozhodnou. Opět je to svým způsobem pravda, ale zde je třeba si uvědomit, že politika a politici jsou obrazem společnosti. A tím se dostáváme k jádru věci. Jsou mezi námi něk-

teří, kteří jsou schopni říkat: "Stydím se že jsme Češi", a nechápe že v ten moment se stydíme všichni za něj. Naši předkové bojovali i pokládali své životy za vlastenectví, za český jazyk a poněmčení bylo tím nejhorším obdobím pro všechny vlastence. V dnešní době když neproložíme jednu větu alespoň jedním ang. výrazem, nejsme „in“, jsme doslova „odvaření“ z platů v Německu, ale neuvědomujeme si, že v drtivě většině je životní úroveň střední vrstvy u nás daleko vyšší, než ve většině evropských států. Všichni u nás chtějí studovat, ale nikdo nechce manuálně pracovat a jít do učení je všeobecně považováno pro méně inteligentně vybavené. To všechno tvoří společnost, stačí se podívat na FB, a je zahlcen kritiky, kteří kritizují vše, vládu, parlament, prezidenta, ale nikdo neřekne jak by to bylo lepší z toho důvodu, že z jedné strany na to nemá zkušenosti i inteligenci a hlavně „on“ se nepotřebuje mezi

tou „pakáží“ angažovat. Dostáváme se k tomu, proč vlastně tento příspěvek. Media i veřejné síť jsou zaplaveny názory různých společenských vrstev, výroky jako podvodník, mafián, prezident kterého si mnozí neváží a další kteří ho brání atd. Čím větší prostáček a neználek, tím tvrdší komentáře. Je třeba si uvědomit, že opravdu inteligentní a hodnotný člověk je ten, který cítí hrdost na svou zemi a na svého prezidenta nenechá se ovlivňovat skupinami lidí kteří ať již účelově, nebo z důvodu vlastní malosti uráží. Každý jdeme svojí cestou a jen my jsme strůjci toho kam povede. Možná budeme velký šéf a nebo prezident. Avšak je třeba ujit ještě dlouhou cestu a tak z hlediska kultury národa je na každém z nás ctít autoritu a ty, co se dostali dál než my. Tak když někde uslyšíte, že někdo například uráží prezidenta, uráží všechny z nás, včetně sebe, protože my tvoříme tento stát.

SEMINÁŘ PRO TRENÉRY I OSTATNÍ ZÁJEMCE

Nejspíš si drtivá většina našich členů říká, co bych dělal na semináři, který vede náš trenér. A v tom je asi zakopaný pes. Zde nejde o to, zdali se tam něco nového dozvím, ale v především svoji účastí demonstrovuji, že karate je pro mě opravdu cestou a využívám každou možnost kdy si můžu ověřit, zdali jdu cestou dopředu a nebo stagnuji. Když si vezmu, že se od nás dokonce zadarmo zúčastnil pouze Vojtěch Andrš a Barborka Šťastná je to minimum a možná, že to je i obrázek těch, kteří mají svoji osobní vizi být nejlepšími, ale obětovat pro to o trochu navíc je pro ně příliš těžké. A tak určitě potěšila přítomnost borců kyokushin z Hradce, kteří by si právě mohli říct na co je jim karate shotokan ale jsou to bojovníci a tak si to i nejspíš užili. Další vyšší mistrovské stv Karel Jedlička a Petra Schifmannová vážili cestu z Bolešlavi včetně dalších a to i přes to že preferují goju ryu. Čím to asi bude.... Pro nás bylo potěš-

ující, že se školení trenérů zúčastnili **Jakub Slanař** a **Jáchym Horák**, kteří následně úspěšně složili zkoušky trenérské licence C

do a školením si pro jistotu prodloužily licence **Kačka Keslová** a **Hanka Vašíčková**. Všichni o krátké přestávce vypracovali testy pro trenéry a noví trenéři odevzdali zpracované trenérské práce. Součástí školení byla i zajímavá přednáška Hanky Vašíčkové na téma první pomoci při nevolnostech a úrazech na tréninku, což by měla vědět drtivá většina karatek. Dále se takřka 7 hodin drtily základy tréninku kata i kumite, pro tréninkovou motivaci byly

zakomponovány prvky kick boxu, saishokida a v odpoledním bloku rozebrány základní požadavky pro optimální demonstra-

ci a následné hodnocení na soutěži kata základních Heian a dále mistrovských Bassai dai, Enpi a Gojushihho sho. Nezbývá než věřit, že si to všichni skvěle užili tak jako školitel a těšíme se všichni na další setkání.

Když chceš zlepšit svět, jdi domů a miluj svoji rodinu..

Svatá Matka Tereza

ZKOUŠKY NA VYŠŠÍ STV NEJEN MOTIVACÍ

Když se mě v našem klubu rodiče i karatekové ptají kdy budou zkoušky, moje odpověď je vždy stejná. "Máte tu výhodu oproti jiným klubům, že budou až budete připraveni". Málo co mě v karate překvapí nebo totálně zlikviduje, ale věřte nebo ne, jsou i tací, kteří přijdou a řeknou že by si rádi udělali zkoušky a pak by s karate skončili. Nejen pro tyto mimoně, ale i pro další případné zájemce o zkoušky. Pásky v karate, zvláště ty žákovské, mají být v první řadě motivací do dalšího tréninku v doju, ale jsou především, osobním ohodnocením karateky za to, že něco málo pocho-pil nejen v karate, ale i co se týká morálních vlastností karateky. To znamená **BÝT PROSTĚ LE-PŠÍM**. Pásky se nenosí navenek a i kdyby někoho napadlo se na venek vytahovat: „Já mám to či ono Kyu nebo Dan“, venku to nikdo nepochopí. STV je prostě na-še vnitřní záležitost a v doju, pro

tože karate bylo vždy bojové umění s přísnou disciplínou a vojen-ským drilem, je i určitou šarží, kte-rou nižší stv musí respektovat a uctívat. Koneckonců tak jak je to i v běžném životě. Pokud někdo kritizuje někoho, kdo v životě ně-co dokázal a dostal se mnohem dál než kritizující, stává se kritik směšný a jeho cesta životem je složitá. Jak již bylo řečeno, něko-mu získání vyššího stv trvá déle někomu nedělá problém doslo-va „sekat“ jedno obi za druhým. Není to jen otázkou genetiky, ne-bo pohybově zdatnějšího jedince, je to naprosto prioritně přístu-pem k tréninku, tréninkovou či docházkovou disciplínou, prostě láskou ke karate. A tak nejsou ti oblíbenější nebo méně oblíbeně-jší jak si často někteří myslí, ne-ní to ani tím, že si těch méně ši-kovných všimáme méně. Je to přístupem k tréninku a my trené-ři se snažíme je vést nejen k ú-spěchům, ale především k disci-

plině a k základům morálky bo-jovníka. Pokud máme pomoc a tím souhru i s rodiči, pak se dílo daří a je i získání vyššího stv dříve, než třeba za rok a déle. Ty první zkoušky 2018 přinesly ZK občas i dobrý pocit, což zdaleka auto-matické zdaleka není. Na 8. Kyu byla nejen úspěšná, ale takřka stoprocentní **Michaela Rešová** a **Charlota Seniv**, ale ani Michal Orsah, Magdaléna Rybáková a Volodymyr Tymokhov nebyli vů-bec špatní. Na 7. Kyu se prezen-tovali úspěšně Jakub Juránek, Artur Knysh a nejlepší z nich byl **Lukáš Juránek**. STV 6. Kyu zís-kali Alan Atie, Lukáš Atie, Filip Černý, Richard Černý a Matyáš Lenc. Zde to bylo vyrovnané a tak závěrem zbývá všem pogr-atulovat a věřit, že vyšší stv bude velkou motivací do další práce v doju nejen pro úspěšně zkouše-né, ale i pro ostatní, kteří se na další krok ve své cestě DÓ chy-stají a chtějí se posunout dále.

CESTA DO MINULOSTI KARATE - CESTA DÓ NENÍ PRO VŠECHNY

Prvního února jsem před 38 lety poprvé vkráčet do doju. Je sice me-zi námi v ČR více, kteří karate dě-la jí stejně, nebo o fous déle, ale za-čínali jako mladí kluci a holky. To co mi připadalo zpočátku jako oso-bní handicap a sice skutečnost že jsem začal v 25 letech, se obrátilo jako určitá výhoda. Nejen že jsem musel dřít dvakrát víc než mladší, ale již po roce a půl se vedení roz-hodlo, že budu trenérem. Tím jsem na prvním náboru poznal tehdy ne-uvěřitelných 120 lidí a do dnes dle určité statistiky se počet pohybuje kolem 3000. Každou tvář si již ne-pamatuji, ale každá mi něco do ži-vota přenesla, ať pozitivního či ne-gativního. Je to už doba, co jsem ve zpravodaji na pokračování zve-řejňoval svoji cestu karate a proto-že jen zlomek těch, kteří stále šla-pou cestu DÓ zůstalo a byl jsem osloven, zdali bych opět nezveřej-nil alespoň část svých pamětí, rád to činím alespoň na kousku zpra-vodaje. Přeji hezké počtení a i jako motivaci k tomu, že život máme po-uzem jeden a nikdy není pozdě ho

změnit či vylepšit, abychom stále žili naplno...**druhá šance**. PŘED-MLUVA: Podle modrostí dálného východu je život každého z nás pouze jednou epizodou celkové-

ho poslání, dané vesmírem a ves-mírným časem. Naše evropsko-zá-padní myšlení je natolik již po ge-nerace svázané s materialistický-m myšlením, že i když se mnozí z nás se snaží, zvláště poslední do-bou o pochopení duchovního myš-lení a seberealizaci mimo zákla-dní „společenská“ kritéria západ-ního světa, jsou to pokusy větši-nou hlavně demonstrativní naven-ek. Přes veškerou osobní vůli a i u některých dlouhodobé pobyty na území čínských duchovních mistrů či tibetských Lámů, zůstá-vá v nás hluboko zakořeněný ži-vot založený na věcech hmatatel-ných, například odměny za každý

dobrý skutek a každou dobře od-vedenou práci, ocenění třeba jen v podobě medaile za sportovní výkon apod. Avšak v dnešní do-bě plné násilí, podvodů, ekologi-ckých katastrof, živelných pohrom a ostatních civiliza-čních neduhů se stále více zmenšuje okruh těch, kteří preferují vnitřní duchovní ži-vot na vysoké úrovni ve for-mě nezištnosti, tolerance, lásky, poctivosti a pokory. Návod jak se „stát lepším“, přetvořit se v ducho-vního myslitele, či pochopit bud-histické myšlení, máme možnost dnes přečíst na internetu, nebo v mnoha přístupných materiálech. Cesta však nevede přes medito-vání, čekání na osvícení, ani vy-hledávání určitých náboženst-vích, nebo návštěvy míst života velkých duchovních mistrů dálné ho východu. Pokud vezmeme je-dnu část rovnice, kde si budeme budovat víru v náhlé osvícení, ve víru na osud, v modlitbách a dal-ších prvcích náboženské ideolo-gie, na druhém straně rovnice

vždy najdeme pouze omlouvání vlastní slabosti a nedokonalosti. Převáděním zodpovědnosti za vlastní chyby a prohřešky na pá-na boha, smůlu, nebo osud, nevy-řeší žádný osobní problém, naop-ak se pro sebe i okolí prezentu-jeme jako nedokonalý a slabý čl-a-ánek společnosti. Dle tibetských Lámů jsme zde, pro úkol, který jsme dostali pro tuto část naší existence. Na začátku našeho ži-vota se naši rodiče v optimálním případě snaží dle našich dispo-zic, chování a povahových vlast-ností zjistit, k čemu jsme v tomto životě předurčení a snaží se vy-brat a poradit se začátkem opti-mální životní cesty. Ne vždy se tak děje, ne každý mladý člověk má to štěstí s tak moudrými rodi-či. Většinou jsou na prvním mís-tě vlastní představy o geniálním dítěti, komplex z vlastního život-ního neúspěchu, přeceňování vl-a-astních dílčích úspěchů a v tom nejhorším případě je jim to jedno a nechávají všemu volný průběh

Pokračování příště...